

DE BRUID IN HET BOEK RUTH (2)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, we hebben in Deel 1 van deze studie gezien, dat het boek Ruth prachtige profetieën en schaduwbeelden bevat. We zullen nu verder gaan met het bestuderen van de geestelijke opgang van de Bruid van Christus volgens het boek Ruth.

De bekering en de wedergeboorte

Ruth was afkomstig uit het heidense land Moab, waar dode afgoden werden vereerd in plaats van de levende en eeuwige God van Israël. Maar zij nam het besluit om haar eigen land (een beeld van de wereld) en haar eigen vader en moeder te verlaten om samen met haar schoonmoeder Naomi naar Bethlehem (het "broodhuis"), gelegen in de streek Juda in het land Israël, te gaan. Israël was het land waarvan God had gezegd, dat het Zijn land was. Naomi en Ruth reageerden daarmee op het bericht, dat God Zijn volk Israël had bezocht om hen brood te geven. De honger was voorbij! In schaduwbeeld verwijst brood, maar ook koren, naar het levende Woord van God, het Brood uit de hemel, Jezus Christus, Die in Bethlehem het aardse levenslicht aanschouwde.

Ruth betrad dus het land Israël, Gods eigen land. Dit feit is een heerlijk schaduwbeeld van de mens, die de wereld verlaat en Gods terrein betreedt om onder de klanken van het Evangelie te komen. In het licht van de historische, Israëlitische Tabernakel ging Ruth dus door de Poort naar binnen en betrad het terrein van de Voorhof van de Tabernakel.

Ruth 1:6-7 – "Toen maakte zij (d.i. Naomi) zich op met haar schoondochters, en keerde weder uit de velden van Moab; want zij had gehoord in het land van Moab, dat de HEERE Zijn volk bezocht had, gevende hun brood. Daarom ging zij uit van de plaats, waar zij geweest was en haar twee schoondochters met haar. Als zij nu gingen op den weg, om weder te keren naar het land van Juda,"

Broeders en zusters, het ware Brood dat onze zielen kan bevredigen, kan men alleen op Gods terrein en niet in de wereld vinden. Men kan het alleen in de ware Gemeente Gods vinden, waar Jezus wordt gepredikt. Het moment dat de Heilige Geest ons voor het eerst laat kennis maken met het Evangelie en laat proeven van het levende Brood uit de hemel, namelijk van Jezus Christus, is hét moment suprême. Het is dit moment dat we gemeenschap met Jezus, het Brood des Levens, ervaren. Het is dit moment dat wij gaan verlangen om ons oude leven te verlaten en af te leggen. Want we hoorden wat Jezus speciaal voor ons heeft gedaan. We hoorden, dat Hij voor onze zonden een vreselijke dood aan het kruis van Golgotha stierf, teneinde ons te verlossen van het eeuwige verderf.

Deze bijzondere ervaring bij het kruis van Jezus door nieuwe kinderen Gods zien we in een verborgen schaduwbeeld terug in het verhaal. Want Naomi en Ruth arriveerden juist bij het begin van de gersteoogst in Bethlehem. Ruth 1:22 – *"Alzo kwam Naomi weder, en Ruth, de Moabietische, haar schoondochter, met haar, die uit de velden Moabs wederkwam; en zij kwamen te Bethlehem in het begin van den gersteoogst."*

Het begin van de gersteoogst is een verborgen verwijzing naar het Pesachfeest, waarbij één van de ceremonieën onder andere het aanbieden van de eerstelingen van de gersteoogst aan de Heer is (Lev. 23:10-11). Tijdens het feest dat meerdere dagen duurt, gedenkt men in het bijzonder de uittocht uit Egypte in de nacht, dat de doodsengel door Egypte trok om elke eerstgeborene te doden. De Israëlieten waren echter veilig, omdat zij een lam hadden geslacht, er van hadden gegeten, en het bloed aan de deurposten van de deur hadden gestreken. Telkens wanneer de engel het bloed zag, ging hij dat huis voorbij en een deurtje verder (Ex. 12). U zult beslist reeds op de hoogte zijn van het feit, dat het geslachte lam naar Jezus Christus verwijst. Hij werd voor onze verlossing als een lam ter slachting naar het kruis van Golgotha gebracht (Jes. 53:7). Maar Jezus is ook de Eersteling (1 Cor. 15:20-23) van de gersteoogst, de eerste Garve, Die precies op de dag van de ceremonie van het aanbieden

van de eerstelingen van de gerste oogst levend uit het graf des doods opstond. Toen bood Jezus Zich aan als een beweegoffer voor God. Zijn Opstanding was de vervulling van Gods Voorschrift in Lev. 23:10-11 – *“Spreek tot de kinderen Israëls, en zeg tot hen: Als gij in het land zult gekomen zijn, hetwelk Ik u geven zal, en gij zijn oogst zult inoogsten, dan zult gij een garf der eerstelingen van uw oogst tot den priester brengen. En hij zal die garf voor het aangezicht des HEEREN bewegen, opdat het voor u aangenaam zij; des anderen daags na den sabbat zal de priester die bewegen.”*

Jezus is de Eersteling van de grote oogst, waarnaar het feest Sjavoeot (tevens Pinksterfeest, Feest des Oogstes of Feest der Afronding genoemd) verwijst. Tijdens dit feest wordt altijd het boek Ruth voorgelezen (zie Deel 1).

Het profetische beeld is dus, dat vele heidenen (Ruth) diepe bekeringen zullen ervaren bij het kruis van Jezus. Zij zullen samen met de tot bekering gekomen Joodse mensen deel van de Gemeente, de Bruid van Jezus, mogen uitmaken. Maar ook het in de eindtijd naar Israël teruggekeerde Joodse volk (Naomi) zal zich uiteindelijk bekeren tot Jezus en zal Hem aannemen als Plaatsvervangend Offerlam.

Als het goed is, leidt het moment van de intense ervaring met Jezus' Kruisoffer, dat Hij bracht uit Liefde voor verloren zondaren, op korte termijn tot onze bekering. We betraden Gods territorium, de Voorhof, en hadden een ontmoeting met Jezus bij het kruis. Het aller-eerste object in de Voorhof van de Tabernakel is juist het koperen Brandofferaltaar, dat verwijst naar Jezus' kruis.

Vanaf dit moment, het moment waarop we onszelf bekeerden, begint het volgen van Jezus. En binnen in onszelf zullen we een diep verlangen naar het Brood uit de hemel ervaren. We verlangen om geestelijk te eten en méér over Jezus te horen. De apostel Petrus verwoordde (maar hij vermaande óók!) in 1 Petr. 2:2 dit sterke, inwendige verlangen dat alsdan ontstaat: *“En, als nieuwgeborene kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk (HJMS, van het Woord van God), opdat gij door dezelve moogt opwassen;”*

Maar wie Jezus in waarheid wenst te volgen, zal ook net zoals Ruth alles moeten verlaten en getrouw moeten zijn. Want wie niet getrouw in het volgen en dienen van Jezus zal zijn, zal op de weg steeds verder achterop raken en uiteindelijk Jezus uit het zicht verliezen.

In eerste instantie ging Naomi samen met beide schoondochters, Ruth én Orpa, op weg naar haar stad Bethlehem in Israël. We hebben het zojuist gelezen in Ruth 1:6-7. Maar eerst drong Naomi in de verzen 8 en 9 bij hen aan om naar Moab terug te keren. Zowel Orpa als Ruth reageerden in vers 10 met een afwijzing. Neen, zij wilden bij hun schoonmoeder blijven om naar Israël, Gods land te gaan: *“En zij zeiden tot haar: Wij zullen zekerlijk met u wederkeren tot uw volk.”* Maar Naomi bleef aandringen: *“Weten jullie dat wel heel zeker? Ik heb geen zonen meer met wie jullie zouden kunnen huwen.”* (Ruth 1:11-13). En dan lezen we in vers 14 en 15, dat Orpa tóch afhaakte. Toen het erop aankwam, bleek zij niet getrouw. Ruth 1:14-15 – *“Toen hieven zij haar stem op, en weenden wederom; en Orpa kuste haar schoonmoeder, maar Ruth kleefde haar aan. Daarom zeide zij: Zie, uw zwagerin is wedergekeerd tot haar volk en tot haar goden; keer gij ook weder, uw zwagerin na.”*

Orpa ging terug naar haar afgodische geboorteland en naar haar volk van afgodendienaars. Zij ging als het ware terug naar de wereld. En zij deed dat met een kus. Zij kuste Naomi. Maar het was geen kus van echte, trouwe liefde, het was een wereldse kus ten afscheid. Als we dit profetisch bezien, dan mogen we hieruit verstaan dat de naamchristenen (Orpa) in de eindtijd, hoewel ze mooi praten, Israël (Naomi) beslist niet in waarheid zullen liefhebben. 1 Joh. 3:18 – *“Mijn kinderkens, laat ons niet liefhebben met den woerde, noch met de tong, maar met de daad en waarheid.”*

Maar Ruth bleef trouw en kleefde haar schoonmoeder aan. Dat is waarachtige liefde. Geen mooie woorden, maar daden. Haar getrouwheid bleek reeds uit haar naam. Ruth was een levensgezellin, een maatje en een echte vriendin. Zij was iemand aan wie je met een gerust

hart het hoeden en het voeden van de schapen kunt overlaten. En zo iemand zoekt onze Jezus. Hij zoekt een Bruid zonder vlek of rimpel (Efez. 5:27).

Openb. 2:10c – “..... Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon des levens.”
Ps. 101:6a – “Mijn ogen zullen zijn op de getrouwen in het land, dat zij bij mij zitten;.....”

Broeders en zusters, Ruth was uitermate getrouw. In Ruth 1:16-17 lezen we dan ook haar zeven wondervolle uitspraken over haar getrouwheid aan God en Zijn volk: *“Maar Ruth zeide: Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten, om van achter u weder te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik ook heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk, en uw God mijn God. Waar gij zult sterven, zal ik sterven, en aldaar zal ik begraven worden; also doe mij de HEERE en also doe Hij daartoe, zo niet de dood alleen zal scheiding maken tussen mij en tussen u!”*

Broeders en zusters, uit Ruth's woorden blijkt dat er sprake was van een onverbreekelijke band tussen Ruth en Naomi. Ook uit Ruth 1:22 en 2:6 blijkt die onverbreekelijke band, want hier wordt gesteld, dat Ruth met Naomi was wedergekomen uit Moab. Deze uitspraak is correct ten aanzien van Naomi, maar niet ten aanzien van Ruth. Maar de uitspraak wordt begrijpelijk als we bedenken, dat Naomi een geestelijk schaduwbeeld van het in de eindtijd teruggekeerde en herstelde Israël is, terwijl Ruth een schaduwbeeld is van de Gemeente. Israël en de Gemeente behoren onverbreekelijk bij elkaar. De valse lering dat de Gemeente in de plaats van Israël zou zijn gekomen, is absoluut onjuist. Want Rom. 11:17-24 leert ons, dat de Gemeente als takken van een wilde olijfboom zijn ingeënt in de goede, edele olijfboom Israël. De Gemeente wordt gedragen door de wortels van de edele olijfboom Israël.

Ruth deed zeven uitspraken. Zeven is het getal dat verband houdt met volmaaktheid. Maar Ruth sprak niet alleen, zij bewees het ook. Hierin zien we ook het geestelijk schaduwbeeld, dat Ruth de wedergeboorte had ervaren en in Gods raadsplan was binnen gestapt om Jezus te volgen en te dienen.

1. *“Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten, om van achter u weder te keren;”*

In Joh. 6:67-68 kunnen we lezen dat de apostel Petrus ooit tegen Jezus zei: *“Heere, tot Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. En wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”*

Met andere woorden, we behoren trouw aan Jezus, het Woord van God, te zijn. In schaduwbeeld een verwijzing naar de Tafel der Toonbroden in het Heiligdom van de Tabernakel.

2. *“Want waar gij zult heengaan, zal ik ook heengaan,”*

Een waarachtige discipel van Jezus is getrouw in het volgen en dienen van Hem.

Openb. 2:10c – “..... Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon des levens.”

Zulk een discipel schijnt en verspreidt daarmee het Licht van Jezus. In schaduwbeeld een verwijzing naar de gouden Kandelaar in het Heiligdom van de Tabernakel.

3. *“Waar gij zult vernachten, zal ik vernachten;”*

Deze belofte verwijst naar een intieme relatie en dus naar de gemeenschap tussen de Bruid en de Hemelbruidegom. Het heeft te maken met getrouwheid in het gebedsleven (1 Thess. 5:17). In schaduwbeeld een verwijzing naar het gouden Wierookaltaar in het Heiligdom van de Tabernakel.

4. *“Uw volk is mijn volk,”*

In 1 Joh. 5:1-2 kunnen we lezen, dat wedergeboren kinderen Gods ook de andere kinderen Gods liefhebben. Zij zijn trouw aan Gods volk. *“Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren; en een iegelijk, die liefheeft Dengene, Die geboren heeft, die heeft ook lief dengene, die uit Hem geboren is. Hieraan kennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben, en Zijn geboden bewaren.”*

5. *“Uw God is mijn God.”*

Wedgeboren kinderen Gods erkennen dat er één God en Vader is aan Wie trouw is verschuldigd. Efez. 4:5-6 – *“Een Heere, een geloof, een doop, Een God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.”*

6. *“Waar gij zult sterven, zal ik sterven, en aldaar zal ik begraven worden;”*

Wedgeboren kinderen Gods zijn met Christus gestorven, maar zijn ook weer met Hem opgewekt. Rom. 6:3-8 – *“Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven;”*

Het oude leven is begraven door de doop in de dood, maar voortaan leeft men met Jezus. In schaduwbeeld een verwijzing naar het koperen Wasvat (de waterdoop) in de Voorhof van de Tabernakel.

7. *“Alzo doe Hij daartoe, zo niet de dood alleen zal scheiding maken tussen mij en tussen u!”*

Het schriftgedeelte Rom. 8:35,38-39 spreekt voor zich: *“Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, naaktheid, of gevaar, of zwaard? Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.”*

Ruth nam een geweldige beslissing om haar heidense, afgodische afkomst te verlaten en trouw te zijn aan Naomi en haar land (Israël, Gods volk en land). Als we dit in profetische zin bezien, ik herhaal het opnieuw, dan zien we in haar het geestelijke schaduwbeeld van de Gemeente die uit de heidense wereld is getrokken en in Gods Koninkrijk geplaatst, nadat zij een diepe en waarachtige wedergeboorte heeft ervaren.

En Ruth wilde meteen ijverig aan het werk gaan. Wedergeboren kinderen Gods hebben datzelfde verlangen, ook om meteen heel veel voor Jezus te doen.

Waar ging Ruth aan het werk? Zij ging werken op de velden van Boaz. We hebben reeds gezien dat Boaz een beeld is van Jezus, de Hemelbruidegom. Wedergeboren kinderen Gods willen óók op de arbeidsvelden van Jezus werken om zielen te winnen voor Hem.

Ruth 2:2-4,7 – *“En Ruth, de Moabietische, zeide tot Naomi: Laat mij toch in het veld gaan, en van de aren oplezen, achter dien, in wiens ogen ik genade zal vinden. En zij zeide tot haar: Ga heen, mijn dochter! Zo ging zij heen, en kwam en las op in het veld, achter de maaiers; en haar viel bij geval voor, een deel van het veld van Boaz, die van het geslacht van Elimelech was. En ziet, Boaz kwam van Bethlehem, en zeide tot de maaiers: De HEERE zij met ulieden! En zij zeiden tot hem: de HEERE zegene!..... En zij heeft gezegd: Laat mij toch oplezen en aren bij de garven verzamelen, achter de maaiers; zo is zij gekomen en heeft gestaan van des morgens af tot nu toe; nu is haar te huis blijven weinig.”*

Ruth's woorden waren: *“Laat mij toch in het veld gaan, en van de aren oplezen, achter dien, in wiens ogen ik genade zal vinden.”* En zij kwam terecht op het veld van Boaz, die uit Bethlehem kwam, nét zoals Jezus Christus oorspronkelijk uit Bethlehem kwam. Broeders en zusters, in haar woorden ontdekken we een heerlijke verwijzing naar onze Heiland Jezus. Want is Hij niet Degene in Wiens ogen wij genade hebben gevonden? Werken voor Jezus is genade! *“Bij geval”*, dat wil zeggen *“toevallig, gelukkig”*, kwam Ruth terecht op de velden van Boaz (beeld van Jezus). Maar u en ik weten, dat er bij God geen zogenaamd *“toeval”* of *“geluk”* bestaat (Jer. 29:13-14). Hij leidt degenen die Hem ernstig willen zoeken en vinden en

Hij heeft alles in Zijn machtige hand. Het woordje “bij geval” (in het Hebreeuws “mikreeh” – מִקְרֵה) had ook met “lot” kunnen worden vertaald. Het was Ruth’s lot, omdat God het zo had bepaald.

Ruth verlangde dus om onmiddellijk naar de oogstvelden (van Jezus) te gaan om daar de aren, de graanhalmen, op te rapen. De geestelijke betekenis van “aren oprapen” is het winnen en hoeden van zielen voor Jezus! En herinnert u zich nog uit Deel 1 de prachtige betekenis van de naam Ruth? Ruth (רוּת) betekent “vriend(in)”. Het woord is afgeleid van “re-oet” (רַעוּת), dat “gezellin, maatje (vrl.)” betekent. Maar “re-oet” (רַעוּת) komt van het werkwoord “raa-ah” (רָעָה), dat “het hoeden en voeden van de schapen, zich als een metgezel verbinden” betekent.

En Ruth kweet zich buitengewoon ijverig en trouw van haar verantwoordelijke taak. Zo is het ook het intense verlangen van de Bruid om zielen voor Jezus, haar Hemelbruidegom, te winnen. Het laat haar niet los. Voortdurend is zij ermee bezig.

Van ’s morgens vroeg af werkte Ruth de gehele dag op de velden en zij bleef heel weinig thuis. Van haar ijver en getrouwheid kan ik nog heel veel leren, broeders en zusters. Het is een absoluut noodzakelijk element in elk aspect van het geestelijk leven van een wedergeboren kind van God.

En dan zal Jezus werkelijk overvloedig zijn in Zijn genade en Zijn zegeningen.

Tot slot Ruth 2:8 – *“Toen zeide Boaz tot Ruth: Hoort gij niet, mijn dochter? Ga niet, om in een ander veld op te lezen; ook zult gij van hier niet weggaan, maar hier zult gij u houden bij mijn maagden.”*

Wat is de geestelijke betekenis van Boaz’ duidelijke opdracht aan Ruth om alleen op zijn veld de aren op te lezen? Broeders en zusters, het wil zeggen dat onze ziel alleen op de arbeidsvelden van Jezus vrede en verzadiging zal kunnen vinden. Nergens anders! Alleen door Hem en in Hem zullen wij de volkomen redding mogen ervaren (Hand. 4:12).

Geliefde broeders en zusters, de volgende week zullen wij ons bepalen bij de zegeningen die Ruth ten deel vielen. Gods zegene u rijkelijk. Amen.

(wordt vervolgd)